

haft svært ved at forstaa det ærede Medlems Standpunkter her i Tinget, men jeg er der i det heldige Tilfælde, at der er mange flere end jeg, som have svært ved at forstaa det ærede Medlems Standpunkter. Største Parten af Tinget har vistnok de fleste Gange svært ved det. Hvad ellers dette med at forstaa angaar, tror jeg, at jeg i hvert Fald i Dag har forstaaet det ærede Medlem. Jeg har forstaaet, at han staar her paa Mindretallets Standpunkt og forsvarer i højeste Grad Kapitalistinteresser, enten de saa ere vel erhvervede eller ikke vel erhvervede. Grunden, som Professor Finsen har købt, er ogsaa velerhvervet, og skal det ærede Medlem have sin Mening sat igennem, gaar det sikkert ud over denne Velerhvervelse, som Professor Finsen har Lov til at holde paa og staa fast paa.

N. J. Larsen: Dersom det ærede Medlem, der nu satte sig, har let ved at forstaa, har han ikke en lige saa let Evne til at referere rigtig. Den Maade, hvorpaa han gengav, hvad jeg i Gaar har ytret, i Dag i Forhold til det ærede Medlem for Københavns 2den Amts Valgkreds (K. M. Klausen), var meget lidet rigtig. Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til at drøfte denne Sag yderligere med det ærede Medlem, for saa vidt han staar paa det Standpunkt, at velerhvervede Rettigheder, naar de tilkomme Medlemmer af Samfundet, som ere velstillede i økonomisk Henseende, maa betegnes som Kapitalistinteresser, og at man har Lov til at handle med dem, som man vil. Naar det er det ærede Medlems Standpunkt, saa er en fortsat Drøftelse med ham fuldstændig ørkesløs. Jeg mener vedblivende, at naar der spørges om Ret, saa kommer det ikke i Betragtning, om det er en Grosserer, en Etatsraad eller en Haandværkssvend, som man har for sig; der skal være Lighed for Loven, og alles Ret skal beskyttes paa samme Maade. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) oplader sjældent sin Mund her i Salen, uden at han tillige giver sit Hjertes Bitterhed Luft over for det Parti, jeg tilhører. Det samme er sket i Dag og med samme Føje som saa mange Gange tidligere. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa de formentlige Motiver, det ærede Medlem har til ved enhver Lejlighed at kaste urigtige Sigtelser ud mod mit Parti, men jeg forstaaer godt den Grundbetragtning, ud fra hvilken han taler. Det ærede Medlem staar paa et fra mit meget forskelligt Standpunkt i

Opfattelsen af en Folkerepræsentants Pligter over for Statskassen. Jeg ser en Folketingsmands Opgave ogsaa deri, at han skal værne om Statskassens Interesser; det ærede Medlem ser sin Hovedopgave i at faa det mest mulige ud af den. Jeg bebrejder ikke det ærede Medlem noget i saa Henseende, det skyldes hans Opdragelse, — jeg mener selvfølgelig hans politiske Opdragelse. Han har i sine yngre Aar gaaet i en Skole, som ganske vist i mange Punkter er vidt forskellig fra den, han nu gaar i, men dog ikke i det Punkt, jeg her fremdrager. Han har i tidligere Aar som Højremand af den allerægteste Art indsugt den Opfattelse, at Statskassen kun fyldes, for at den derefter kan blive tappet saa grundig som muligt, og han har, efter at han er kommen over til den Side i Politikken, hvor han nu staar, ført sin Ungdoms politiske Lærdom med sig. Han fortsætter ufortrødent; han er altid med, hvor det gælder om at faa Statskassens Midler til at strømme ud over alle mulige Omraader. Det er en Grundforskkel mellem hans politiske Synsmaade og den, som jeg hylder, og jeg forstaaer, at han ofte føler denne Modsætning imellem os. Men for Resten maa jeg gøre ham opmærksom paa, at jeg hverken i Dag eller i Gaar har talt som Ordfører for noget Parti; jeg har talt paa egne Vegne og ikke paa andres. Det ærede Medlem, som interesserer sig saa levende for det Parti, jeg er Medlem af, har set os gaa triste omkring saa længe uden at give Livstegn fra os; men nu glædede det ham saa saare, at der dog var et eneste Medlem, der havde Mod og Mandshjerte til at træde selvstændig op. Det ærede Medlem ved, at det, han her har sagt, strider fuldstændig mod Sandheden, det ved han, han har jo selv i Finansudvalget

Formanden (Sofus Høgsbro): Det ærede Medlem gaar dog for vidt i sine personlige Bemærkninger, naar han om et andet Medlem udtaler, at dette ærede Medlem ved, at det er urigtigt, hvad han har sagt.

N. J. Larsen: Jeg bøjer mig for den højtærede Formand — det ærede Medlem ved næppe, hvad han siger. Det ærede Medlem har siddet i Finansudvalget fra dets første Møde og til det sidst afholdte, han er vidende om — her tør jeg vel nok sige det — at vi fra vor Side have deltaget i Arbejdet i lige saa høj Grad, som man har gjort det fra nogen anden Side. Han